

1. søndag i advent – 2. tekstrække

Nygårdskirken 3. december 2023, kl. 10.30

Tekst: Lk 4,16-30

Salmer: 87, v.1-74; 84; 78, v.1-4;

78, v.5-7; 86, v.5; 80

Gud – fyld os med lysende håb! Amen.

Vi slukkede lyset oppe i kirketårnet i vinter, for der var energikrise og inflation på grund af krigen i Ukraine. Men nu har vi tændt lyset igen: Lyset skal stråle ud i verden og give håb! For krigen hærger stadig – nu også i Gaza. Og krigen *derude fodrer vores fjendebilleder herhjemme*: Had, antisemitisme og racistisk vold trives! Jesus blev hadet og forfulgt; hans gamle naboer i hjembyen drev ham afsted for at skubbe ham i afgrunden! Brutalitet dengang og nu! Så vi har tændt lyset i kirketårnet igen for at huske, at Jesus er verdens lys og baner sig vej tværs igennem mørket for at give os nyt håb! Han banede sig vej tværs gennem den rasende flok i Nazareth og gik videre for at lyse ind i menneskers hjerter og vække tro og håb! Og selv da det lykkedes at slå ham ihjel på korset – så banede han sig vej tværs gennem døden og

1. søndag i advent – 2. tekstrække

op af graven og bar Guds kærlighed til sejr! Siden har kristne båret *videre* på hans lyse tro på det gode og delt hans kærlighed med andre. Gjort det i Jesu navn og i Jesu ånd: Delt alt lyst og godt *også* med fjenderne – også med dem, der hader og truer, hævner og slår! Krig, ødelæggelse og frygt ligger som et tykt mørke over vores Jord: Men Guds lys kan ikke slukkes – det vil lyse for alle, der sukker og sørger, frygter og fryser! Gud giver ikke op: Og nu giver Han os igen et nyt år! Et år, som vi tager imod med lys i vores adventskrans – for at huske på Guds lyse planer for os og vores verden! Gud giver ikke op, så vi vil heller ikke give op! Vi vil fortsætte med at tænde lys: I kirketårnet, i adventskransen – og i menneskers hjerter; fodre deres *håb* med Guds lyse visioner – fodre deres *tro* med Guds frisættende nåde! Det kræver mod og styrke at bane sig vej tværs igennem had og trusler og hævnlyst og gå fredens vej igennem verden! Det kræver ikke *fysisk* styrke, som tværtimod har det med at friste til vold og undertrykkelse! Nej, det er *åndelig* styrke, vi har brug for, og den finder vi hos Jesus: *Gud ånd er over mig* – sagde Jesus i synagogen i Nazareth: *Gud har salvet mig og sendt*

1. søndag i advent – 2. tekstrække

*mig til jer med helbredelse og frigivelse! Men hans gamle naboer kunne ikke se, ikke høre det: De var døve, blinde, fanget i fordomme og gamle traumer: Han skulle ikke komme her og være bedrevidende! De havde sat dagsordenen! Men Jesus slår en streg over fortiden: Han løser os fra det mørke af skyld og skam, der ligger tungt over vores hjerter, lammer os og får os til at se trusler alle vegne. Jesus er *nutid* – nu og her! *Det er nu, i dag* – siger Jesus: *Gud ser ikke tilbage – Guds ser dig nu, velsigner dig i dag!* I dag giver Gud os et nyt år! Han vil, at vi skal begynde på en frisk! Guds nye år begynder *i dag* – ikke når den menneskeskabte kalender viser 1/1 eller andre deadlines: Nej, Gud lyser håb ind i dit hjerte nu, i dag! Vi tænder vores adventslys som små nødblus i mørket: *Vi er her! Kom og hjælp os!* Og Jesus kommer og baner sig vej ind i vores hjerter: Kommer med nyt håb for fortvivlede og fortabte, med nyt liv til en søndret og hærget jord, med tro og heling til både hårde og til knuste hjerter. Vi *tror*: Glædelig advent! *Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.**